

τὴν ψυχὴν ἐν ἀγιότητι καὶ ἀγνότητι καὶ καθαρότητι πρὸς τὸν νυμφίον αὐτῆς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρον τοῦ κόσμου, χρὴ διακεῖσθαι. Συνέχει δέ τινας ζητήσεις πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας, δηλαδὴ ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅλα τὰ μέλη ἀνίστανται; Καὶ ἄλλας μυρίας περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ τῆς χάριτος καὶ τοῦ αὐτεξουσίου, καὶ τῆς ἀξιότητος τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

576.

τι'. Τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους ὑποκεῖσθαι τοῖς πειρασμοῖς καὶ θλίψει, ταῖς ἐκ πρώτης ἀμαρτίας βρυούσαις.

613.

ιζ'. Περὶ τῆς πνευματικῆς τῶν χριστιανῶν χρίσεως καὶ δόξης, καὶ ὅτι ἀνευ Χριστοῦ σωθῆναι, ἢ ζωῆς αἰώνιου μέτοχον γίνεσθαι ἀδύνατόν ἐστιν.

624.

ιη'. Περὶ τοῦ θησαυροῦ τῶν χριστιανῶν, δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, διαφόρως ἀσκοῦντος αὐτοὺς πρὸς τὸ φθάναι εἰς τὴν τελειότητα.

633.

ιθ'. Οἱ χριστιανοὶ προκόπτειν καὶ αὐξάνεσθαι βουλόμενοι δρεῖλουσιν ἑαυτοὺς βιάζεσθαι πρὸς πᾶν τὸ ἀγαθὸν, ὥστε λυτροῦσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐνοικούσης ἀμαρτίας καὶ Πνεύματος ἀγίου πληροῦσθαι.

641.

κ'. Μόνος ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς τοῦ ἔσω ἀνθρώπου ἱατρὸς, θεραπεῦσαι δύναται τὴν ψυχὴν, καὶ αὐτὴν τῷ τῆς χάριτος ἐνδύματι διακοσμῆσαι.

649.

κα'. Τῷ χριστιανῷ ἀνθρώπῳ δισσὸς πρόκειται πόλεμος, ἐσώτερος δηλαδὴ καὶ ἔξωτερος. Ὁ μὲν ἐν τῷ ἀφίστασθαι αὐτὸν περισπασμῶν γηῖνων. Οἱ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ πρὸς λογισμοὺς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας.

656.

κβ'. Περὶ δισσῆς στάσεως τῶν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἔξεργομένων.

660.

κγ'. Ως τὸν βασιλικὸν καὶ πολύτιμον μαργαρίτην φορέσαι μόνον δύνανται οἱ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλέως γεννηθέντες· τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν οὐράνιον μαργαρίτην μόνον τοῖς τοῦ Θεοῦ τέκνοις φορέσαι ἔξεστιν.

660.

κδ'. Η στάσις τῶν χριστιανῶν ἔοικε τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τῇ ζυμώσει. "Ωσπερ γάρ οἱ ἐμπόροι τὰ γῆινα κέρδη ἐπισυνάγουσιν, οὗτως καὶ ἔκεινοι διεσκορπισμένοις ἐν τῷ αἰῶνι λογισμούς. Καὶ ὡσπερ ἐν ζύμῃ φύραμα ὅλον ἀπεργάζεται ζύμην, οὕτως ἡ ζύμη τῆς ἀμαρτίας πᾶν γένος τοῦ Ἀδὰμ διατρέχει. Πλὴν

ὁ Χριστὸς οὐράνιον ἀγαθότητος ζύμην ταῖς πισταῖς ψυχαῖς ἐντίθησιν.

661.

κε'. Διδάσκει αὐτὴν ἡ ὄμιλία ὅτι οὐδεὶς ἀνθρώπων, εἰ μὴ δυναμωθεὶς ἡπὸ τοῦ Χριστοῦ, περιγίνεσθαι σκανδάλων τοῦ πονηροῦ ἴσχυει· καὶ τί δεῖ τοὺς τῆς θείας δόξης ὀρεγομένους πράττειν. Διδάσκει καὶ, ὅτι διὰ παρακοῆς τοῦ Ἀδὰμ εἰς δουλείαν τῆς σαρκὸς παθῶν κατέλθομεν, ἀφ' ἣς διὰ τοῦ ἐν τῷ σταυρῷ μυστηρίου ῥύμεθα. Πριδεύει λοιπὸν ἡμᾶς, ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῶν δακρύων καὶ τοῦ θείου πυρὸς δύναμις.

668.

κζ'. Περὶ τῆς ἀξιότητος, καὶ τῆς τιμότητος, καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, καὶ πᾶς αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ πειράζεται, καὶ τῆς ἐλευθερώσεως ἀπὸ τῶν πειρασμῶν τυγχάνει. Συνέχει δὲ ζητήσεις τινὰς πάνυ πολλῆς διδασκαλίας γεμούσαις.

676.

κζ'. Περὶ τῆς ἀξιότητος καὶ στάσεως τοῦ Χριστιανοῦ ἀνθρώπου διὰ πολλῶν διηγουμένη διατελεῖ αὐτὴν ἡ ὄμιλία, ὡς καὶ ἡ προηγουμένη. Ἐπειτα περὶ τοῦ αὐτεξουσίου πανωφέλιμα πολλὰ διδάσκει, ἀναμιγνῦσα ζητήσεις τινὰς θείας σοφίας πλήρεις.

693.

κη'. Διαχράφει καὶ ἀποδύρεται αὐτὴν ἡ ὄμιλία τὴν ξυμφορὰν τῆς ψυχῆς, ὅτι διὰ τὴν ἀμαρτίαν ὁ Κύριος οὐκ οἰκεῖ ἐν αὐτῇ. Καὶ περὶ Ιωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτι οὐδεὶς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν αὐτοῦ μείζων ἐστίν.

709.

κθ'. Κατὰ δισσὸν τρόπον τὰς οἰκονομίας τῆς χάριτος εἰς τὸ γένος τῆς ἀνθρωπότητος ἔξεργάζεται ὁ Θεὸς, μέλλων τοὺς αὐτῆς καρποὺς ἐν δικαίῳ κρίματι πάλιν ἀπαιτήσαι.

716.

κλ'. Ἐκ τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεῖ γεννηθῆναι τὴν μέλλουσαν εἰσελθεῖν εἰς βασιλείαν Θεοῦ ψυχήν· καὶ διὰ τρόπον τοῦτο γένηται.

721.

κλ'. Δεῖ τὸν πιστεύοντα μεταλλαγῆναι τοῦ νοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς λογισμοὺς εἰς Θεὸν συλλέγειν, ἐν οἷς ἀληθῶς πᾶσα διακονία τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

728.

κδ'. Η δόξα τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς ἐμμένει, μέλλουσα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀναστάσεως φανερωθῆναι, καὶ δοξάσαι τὰ σώματα κατ' ἀναλογίαν τῆς αὐτῶν εὐεσθείας.

733.

κγ'. Αδιαλείπτως καὶ προσεχῶς δεῖ τῷ Θεῷ

